

– кар’єрний ріст потрібно здійснювати, враховуючи досвід працівників, а також висновки атестаційної комісії. Кар’єра у торговельних організаціях повинна приваблювати не тільки розміром заробітної плати і премій, а ще вона повинна бути стабільною, престижною та мобільною;

– заохочення молодих працівників з вищою освітою шляхом надання різного роду гарантій.

Таким чином, керівникам сучасних торговельних підприємств, беручи до уваги складні та мінливі умови розвитку та функціонування, слід звернути увагу на вдосконалення та підвищення ефективності існуючої системи кадрового забезпечення. Відтак, перспективи подальших досліджень полягають у розробці методів управління кадрами та їх потенціалом, націлених на досягнення цілей торговельних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Павлик І. Л. Кадровий потенціал як основа формування конкурентного статусу підприємств торгівлі / І. Л. Павлик // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія «Економічні науки». – 2011. – № 4(49), ч. 1. – С. 150–153.
2. Діяльність підприємств [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України. – Офіційний веб-сайт. – 2016. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ9_u.htm.
3. Михайлюк О. В. Модель управління розвитком кадрового потенціалу підприємства / О. В. Михайлюк // Наукові праці МАУП. – 2014. – Вип. 1. – С. 187–192.
4. Віннікова В. А. Шляхи формування кадрового потенціалу торговельних підприємств / В. А. Віннікова // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг, 2011. – Вип. 1. – С. 701–705.
5. Закаблук Г. О. Удосконалення управління кадровим потенціалом підприємства / Г. О. Закаблук // Держава та регіони. Сер. : Економіка та підприємництво. – 2013. – № 5. – С. 61–67.

Сидоров І.П.

здобувач,

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ

Процес інвестування є важливою узагальнюючою характеристикою існуючої соціально-економічної ситуації в країні. Для економіки України важливе значення має стабілізація та розвиток виробництва, і на цій основі збільшення обсягу інвестицій у економічно привабливі галузі. Однією з методологічних та практичних проблем інвестиційної політики є визначення найефективніших і пріоритетних сфер вкладення інвестиційних коштів. На сучасному етапі розвитку національної економіки інвестиції необхідно спрямовувати в ті галузі, у яких сформована та функціонує належна

інфраструктура, існує економічна та правова стабільність у регіонах та достатні за розмірами місцеві ринки. Для нашої країни пріоритетним для вкладення інвестиційних коштів повинно бути аграрне виробництво.

Інвестиційна привабливість – це економічна категорія, що характеризується не тільки стійкістю фінансового стану підприємства, рівнем його фінансових результатів, курсом акцій і величиною виплачуваних дивідендів, а й іміджем підприємства, конкурентоспроможністю його продукції, ступенем ризикованості вкладень. Більшість існуючих визначень понять інвестиційна привабливість підприємств розглядає її як заключний етап вивчення інвестиційного ринку [1-5].

За результатами дослідження інвестиційну привабливість аграрних підприємства пропонуємо проводити в такій послідовності. На першому *etapi* формується уявлення про загальний економічний стан підприємства. Необхідно виявити й оцінити зовнішні та внутрішні умови, що можуть негативно вплинути на повернення інвестицій. До зовнішніх умов належать стан економічної кон'юнктури в країні, інфляція, законодавчо-правові зміни, галузева приналежність досліджуваного підприємства, податкова система, ціни на сировину та матеріали, рівень конкуренції стосовно продавців аналогічного товару тощо. Внутрішні умови пов'язані безпосередньо з діяльністю підприємства-позичальника. Інвестору необхідно з'ясувати відношення підприємства до своїх минулих зобов'язань, наявність у нього затримок у погашенні отриманих позик, а також діловий статус у галузі.

Якщо попередній висновок про загальний економічний стан досліджуваного підприємства буде позитивним, то можна перейти до другого етапу – вивчення його фінансового стану. Інвестиційна привабливість визначально залежить від надійності фінансового стану підприємства та має з ним певні спільності. Головна відмінність інвестиційної привабливості від аналізу фінансового стану полягає в різниці цілей і завдань, які вирішуються суб'єктами аналізу. Різна інтерпретація засобів і прийомів аналізу інвестиційної привабливості та фінансового стану та відносно незначної чисельності економічних показників забезпечує суб'єктів аналізу достатньою інформацією для прийняття обґрунтованих рішень відповідно поставлених цілей.

Третім етапом оцінювання інвестиційної привабливості підприємства є аналіз його фінансових результатів. Для виявлення існуючих умов і можливостей отримання прибутку, який є найважливішим фінансовим показником, здійснюється аналіз фінансових результатів діяльності, під час якого необхідно визначити: стабільність отримання доходів та рівень здійснених витрат; періодичність надходження прибутку для прогнозування фінансових результатів; продуктивність здійснюваних витрат; ефективність вкладення капіталу в діяльність підприємства; ефективність управління досліджуваним підприємством.

Четвертим етапом є оцінювання наявності інвестиційного ризику. Ця необхідність зумовлена потребою збільшення прибутку від інвестиційної діяльності при мінімальному рівні ризику від здійснених інвестиційних вкладень. Інвестиційний ризик являє собою ймовірність зниження вартості

капіталу або втрат доходів чи прибутку через непередбачувані умови інвестиційної діяльності. Ризик є об'єктивним економічним явищем у функціонуванні будь-якого підприємства, що здійснює процес інвестування своєї діяльності. Він притаманний реалізації всіх видів реальних інвестиційних проектів, у яких би формах вони не здійснювалися. Хоча деякі параметри ризику залежить від суб'єктивних управлінських рішень при підготовці і реалізації конкретних інвестиційних проектів, але об'єктивна його природа залишається незмінною.

Система ризиків, пов'язаних з діяльністю підприємства, є досить складною, і кожен її елемент може бути однією з причин неповернення інвестиційного кредиту. Ризики за характером впливу поділяються на прості і складні. Складні ризики є сукупністю простих, кожен з яких розглядається як постадійний ризик. Прості ризики визначаються певними незвичайними подіями, кожна з них розглядається як незалежна від інших. Тому важливим завданням є складання вичерпного переліку простих ризиків та визначення інтегрального ризику.

Завершальним п'ятим етапом оцінювання інвестиційної привабливості є вивчення рівня активності інноваційної діяльності, оскільки вона створює нові методи виробництва й управління, види продукції, що забезпечують вищу продуктивність праці при нижчих витратах. Крім того, необхідно враховувати рентабельність продукції, виробленої на підприємстві. Прибуток підприємства багато в чому визначається активністю його інноваційної діяльності. Інноваційна активність, відповідно до державної статистичної звітності, визначається трьома основними характеристиками: наявністю завершених інновацій, ступенем участі підприємства в розробці даних інновацій і наявністю на підприємстві спеціалізованих підрозділів, що виконують дослідження та розробки. Автори вважають недостатнім оцінювання інноваційної активності цими показниками, оскільки вони не дають змоги визначити рівень активності інноваційної діяльності кількісно. Під рівнем активності інноваційної діяльності підприємства слід розуміти ступінь застосування інноваційного потенціалу – наявної можливості успішного створення та використання нововведень і своєчасного звільнення від застарілих.

Запропонований порядок проведення аналізу й оцінювання інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств дає можливість установити ступінь привабливості вкладень в об'єкт, використовуючи для цього оцінку його ділової репутації, фінансового стану, фінансових результатів роботи, рівнів інвестиційного ризику й активності інноваційної діяльності. Застосування на практиці викладених рекомендацій підвищить об'єктивність оцінки привабливості, дасть змогу збільшити надходження необхідних підприємству коштів.

Список використаних джерел:

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: учебный курс / И.А. Бланк. – К.: Эльга-Н, Ника-центр, 2001. – 448 с.

2. Вініченко І.І. Удосконалення методики оцінки інвестиційної привабливості аграрних підприємств / І.І. Вініченко // Інвестиції: практика та досвід. – № 5. – 2009. – С. 8-11.
3. Гитман Л.Дж. Основы инвестирования / Л.Дж. Гитман, М.Д. Джонк; пер. с англ. – М.: Дело, 1997. – 1008 с.
4. Шумпетер Й. Теория экономического развития / Й. Шумпетер. – М.: «Прогрес», 1982. – 754 с.
5. Ястремська О.М. Інвестиційна діяльність підприємств: методологічні та методичні засади / О.М. Ястремська. – Х.: ХДЕУ, 2004. – 472 с.